

عنوان مقاله:

ارزیابی و شناسایی توسعه پایدار شهری منطقه ای (نمونه موردی استان یزد)

محل انتشار:

دومین کنگره تخصصی مدیریت شهری ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیدمحمد زارع - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور تهران

راضیه السادات پورموسوی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

پایداری در معنای وسیع خود به توانایی جامعه، اکوسیستم یا هر سیستم جاری برای تداوم کارکرد در آینده نامحدود اطلاق می شود، بدون اینکه به طور اجبار در نتیجه تحلیل رفتن منابعی که سیستم به آن وابسته است یا به دلیل تحمیل بار بیش از حد روی آنها، به ضعف کشیده شود. بنابراین، یکی از موانع مهم پایداری، وجود پدیده دوگانگی و عدم توازن های اقتصادی اجتماعی در کشور یا در سطح منطقه است. برای برنامه ریزی منظر کاهش نابرابری ها، شناخت وضعیت موجود با استفاده از روش ها و شاخص های مناسب، ضروری است. پژوهش حاضر با هدف ارزیابی توسعه منطقه ای در استان یزد و روش تحقیق توصیفی- تحلیلی به بررسی موضوع پرداخته است. همچنین جهت ارزیابی داده ها از مدل AHP فازی و نرم افزارهای GIS و EXCEL استفاده گردیده است. که نتایج تحقیق نشان داده است الگوی حاکم بر ساختار فضایی استان یزد، تابع الگوی مرکز- پیرامون است که با در نظر داشتن آن، توجه به برنامه ریزی فضایی به منظور نیل به توسعه و پیشرفت منطقه ای، ضرورتی اجتناب ناپذیر است. چرا که شهرستان یزد توسعه یافته ترین و شهرستان خاتم محرومترین منطقه در استان در شاخص مورد مطالعه می باشند.

کلمات کلیدی:

درجه توسعه یافتگی، استان یزد، نابرابری منطقه ای، مدل AHP فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370915>

